

POČTENÍČKO

chvilka na kafičko

2. vydání / 122018

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí čtenáři,

šest měsíců uteklo jako voda a my Vám dnes předkládáme druhé vydání časopisu naší organizace. Počteníčko - už samotný název prozrazuje obsah. Tady si můžete přečíst, jak se u nás žije, co děláme, co chceme dělat, z čeho máme radost a na co se těšíme. Doufám, že Vás i toto číslo pobaví a zpříjemní čas u polední, nebo odpolední kávy.

Počteníčko vychází dvakrát ročně vždy v červnu a v prosinci. Je určen nejen pracovníkům a klientům našeho zařízení, ale i opatrovníkům, rodinným příslušníkům a všem ostatním, kteří by o nás chtěli vědět více.

Mohu za sebe i celou redakční radu slíbit, že se pokusíme do časopisu zařazovat takové informace, které čtenáři poskytnou ucelenou informaci o životě v Paprsku. Kromě „běžného provozu“ se budeme snažit i o určitý nadstandard, aby časopis po přečtení nebyl pouze papírem do sběru. Nic z toho však nelze činit bez spolupráce všech pracovníků a klientů Paprsku. Za redakční tým tedy prosím o zasílání námětů a příspěvků. Stane-li se, že máte pochybnosti, zda je váš příspěvek relevantní, neobávejte se jej zaslat na kontaktní e-mailovou adresu:

pracovna2@paprsek.eu a my vám obratem sdělíme, zda a případně za jakých podmínek je publikace textu možná.

Za svou osobu budu pravidelně v rubrice „Otázka pro ...“ odpovídat na Vaše případné dotazy týkající se našeho zařízení, jeho současnosti i budoucnosti. Již teď se těším na vaše otázky.

Příjemné počtení u tohoto čísla přeje celý redakční tým.

Marie Wetterová
ředitelka organizace

ZAMYŠLENÍ - PROČ PRACUJI V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH?

Když jsem byla dítě, měla jsem mnoho představ o svém budoucím životě. Snila jsem o tom, že budu veterinářkou, nebo zpěvačkou, budu mít velký dům se zahradou, kde se budou probíhat krásné děti a vesele skotačit se psem a já je budu spolu s hodným manželem pozorovat z proutěného křesílka na terase. Neuměla jsem si tehdy představit, jak těžké je dosáhnout na takové sny.

Jak těžké je vydělat si své vlastní peníze, jak složité umí být zařizování bydlení, a to nemluvím o tom, kolik věcí se člověk musí naučit, aby obstojně fungovala domácnost. Můžu být jen vděčná své mamince, že mě už od dětství zapojovala do běžných činností, jako je nakoupit rohlíky a máslo, při vaření oloupat brambory a nastrouhat sýr, pověsit vyprané prádlo a když jsem byla větší, dokonce ho i vyžehlit! Všechny tyto činnosti jsem se učila tak nějak mimochodem a přirozeně a věděla jsem, že i když mi něco nepůjde, vždy je na dosah někdo z rodiny, na koho se můžu obrátit. Dnes, když mám asi tak polovinu života za sebou, sice nejsem veterinářkou, nevlastním velký dům se zahradou, nemám terasu, ani proutěné křeslo, a přesto jsem se svým životem spokojená. Jsem vděčná, že mohu být mámou zdravých dětí, nejsem smutná, že nemám psa, protože jsme si pořídili morče, se kterým se užije taky moc radosti a zaspívat si můžu přece každý den, i bez mikrofону.

Pracuji na Krajském úřadě Jihomoravského kraje jako koordinátorka transformace 6 let. Od roku 2013 spolupracuji i s Paprskem na změnách, které by měly přinést prospěch jeho současným i budoucím klientům. I když se podařilo zařadit nový start do života ve formě chráněného bydlení zatím jen 8 lidem a další 4 si podobnou formu zkouší nanečisto v tréninkové domácnosti, jsem za tyto viditelné výsledky ráda. Je jasné, že usilovat o dobré věci, není zbytečné. Klientům Paprsku, kteří mají cestu životem klikatější

než já, přeji, aby mohli žít svůj život podle vlastních představ. Nemusí být vždy perfektní a přesně podle plánu, hlavní je, aby lidé měli možnost rozhodovat se podle svého a utvářet si svou vlastní budoucnost. A jelikož je nesnadné, být na všechno sám, jsem ráda, že se mají ve svém snažení o koho opřít, ke komu přijít pro radu či pro pomoc. Jako mně byla dobrým učitelem a průvodcem životních nástrah především maminka, věřím, že i zaměstnanci Paprsku dělají maximum, aby klientům pomohli získat životu potřebné dovednosti a vybudovat si tak důležitou sebedůvěru pro co nejvíce samostatný život.

Těším se na další práci a jsem přesvědčená, že pod vedením paní ředitelky Wetterové se podaří dokončit nejen rozpracované aktivity, jako například stavbu rodinných domů ve Svitávce pro 12 osob, ale za pomoci celého týmu pracovníků Paprsku se budou dařit i další akce, které povedou ke zkvalitnění života klientů.

Radka Šteflová

koordinátorka transformace na Krajském úřadu JMK

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

VOLBY A LIDÉ, KTEŘÍ JSOU OMEZENI VE SVÉPŘÁVNOSTI

Nedávno jsem četla v běžném denním tisku, že do roku 2026 nás čekají patnáctery volby. Dříve jsme chodili k volbám jen jednou za čtyři roky. Ke sněmovním a komunálním volbám nám v posledních letech přibyly také volby senátní, evropské, krajské a prezidentské. V nejbližších letech půjdeme k volbám každý rok. Účast ve volbách znamená pro všechny voliče možnost ovlivňovat podmínky svého života, spoluutvářet místo, kde žijí. Má tedy i pro lidi s mentálním, smyslovým nebo tělesným postižením stejně zásadní význam, jako pro kohokoli jiného. Navíc pro klienty naší organizace představují volby i jeden ze znaků jejich rovnoprávného postavení a začlenění do společnosti. Voleb se mohou zúčastnit také lidé s omezenou svéprávností.

Fakt, že je někdo omezen ve svéprávnosti, ještě neznamená, že se nemůže voleb zúčastnit. Podstatné je, zda je v jeho rozsudku z okresního soudu přímo zmíněno, že se omezení svéprávnosti týká i výkonu volebního práva. Pokud v celém rozsudku není výkon volebního práva omezen, může se taková osoba voleb zúčastnit.

Kdy tedy mohou volit klienti našeho domova pro osoby se zdravotním postižením nebo klienti, kteří využívají službu chráněného bydlení?

- když jsou občany České republiky
- státní občanství máte napsané v občanském průkazu
- když máte alespoň 18 roků
- volit můžete jen ve volebním obvodu, kde máte trvalý pobyt, to znamená ve vašem městě nebo vesnici
- trvalý pobyt máte napsaný v občanském průkazu
- co si musíte vzít do volební místnosti? – svůj občanský průkaz, pokud nemáte občanský průkaz, můžete si vzít svůj cestovní pas
- **pokud nevlastníte občanský průkaz, požádejte o vyřízení občanského průkazu svého soudem ustanoveného opatrovníka, a společně s ním občanský průkaz vyřídíte na úřadě.**

Zařízení sociálních služeb mají povinnost aktivně zjišťovat zájem svých klientů o účast ve volbách, poskytnout jim potřebné informace a podporu. Lidé se zdravotním postižením, kteří potřebují pomoc a podporu, protože např. nejsou schopni číst, psát nebo volební lístek složit do obálky a vhodit ho do volební schránky, mohou využít pomoci pracovníka domova nebo služby chráněného bydlení, sociálního pracovníka, rodinného příslušníka nebo svého opatrovníka.

Monitorování práv osob se zdravotním postižením se chce v budoucnu zabývat také ombudsmanka a zaměřit se právě na naplňování volebního práva lidí se zdravotním postižením, zejména těch, kteří žijí v pobytových sociálních službách a jejichž svéprávnost byla omezena.

Sociální pracovník DOZP a CHB

(upraveno z webových stránek veřejného ochránce práv:
www.ochrance.cz)

ŽIJEME AKTIVNĚ

CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ

„Jsem Bohušovi nadal, ale teď jsme všichni kamarádi, že Bohuši...“

Dobrý den, v tomto čísle bych Vám chtěla nabídnout pár postřehů od klientů z chráněného bydlení, jak jsou spokojeni či nespokojeni, jak žijí svůj běžný den na chráněném bydlení, jak to vidí po téměř dvou letech nebo po pár měsících. Žijí jako ostatní klienti aktuálními událostmi tady a teď. Řeší, co měli k obědu, kde se lépe vaří, blíží se vánoční svátky, nemoci a zdraví, nákupy, svoje povinnosti.

„Šel bych do Letovic nebo do Svitávky, tam bych se,
>>

tam bych se vrátil, tam to znám, ale nechci se vrátit „nahoru“. „Tady je klid, nikdo nehlučí, tam (DOZP) je pořád kravál.“ „Holky (personál) jsou hodný. Žádnou bych neměnil, jen možná přidat nějakou mladou.“

„Tady si chodíme sami nakupovat, můžeme jít, kam chceme.“ „Lidi jsou v pohodě.“ „Vstanu si, nasnídám se, jdu pracovat.“ „Už uvařím sám guláš.“ „Žemlovku.“ „Já se učím vařit knedlu s vajíčkem.“ „Sám jsem si zašel k lékaři, ten mi napsal léky. Byl jsem pro ně v lékárně. No řekl jsem mu, co mě bolí, to je taková bolest a tak mi napsal léky, takový růžový.“ „Uklízím, pak si sednu na lavičku před bytovku.“ „Chystáme popelnice.“ „Chodíme sami do obchodu, cukrárny. Chodili jsme tady na koupaliště, jezdili do Březin.“ „Budeme péct cukroví na vánoce.“ „Všechno si děláme sami, holky nás kontrolují.“ „Hodně jsem se toho naučil, rozkrojit chleba, guláš.“ „V noci jsme sami, spíme a máme telefon, tak si zavoláme. Tady máme, jak volat v noci a jak ve dne.“ „Chodíme do všech obchodů v Opa-tovicích. Vybereme si kam. Chodíme do obchodu u nádraží, tady a dole vedle Učňáku.“ „Na Suchým byla skvělá dovolená. Pojedeme zase.“

Na chráněném bydlení se nebojí klienti nových technologií. Klient si zapůjčil od personálu tablet, učí se s ním zacházet, protože si přeje tablet k vánočům. Zkouší, zda mu bude vyhovovat.

Samozřejmě, že život na chráněném bydlení není jen idyla. Klienti se taky nepohodnou, dojde k hádkám, ale vše si vyřikají a: „Jsem Bohušovi nadal, ale teď jsme všichni kamarádi, že Bohuši...“

Personál chráněného bydlení

PRVNÍ ÚRODA V KUCHYNI

S velkým úspěchem pokračujeme i nadále s aktivitou „Vařeníčko“, na které se klienti vždy velmi těší.

Nyní přichází období, kdy se můžeme dokonale řídit citátem „co člověk zaseje, to i sklídí“. Po velmi pěkné

úrodě naši klienti sklídili vypěstované dýně, z kterých se učí vařit polévku. Učí se jak dýně vypadá, jaké druhy můžeme pěstováním získat, jak ji zpracovat a hlavně jak chutná. Klienti si společně pod vedením aktivizačních pracovníků nakoupili v místním obchodě potřebné suroviny a v kuchyňce společnými silami připravili lahodné pokrmy. Zpracování dýní není jednoduché. Tento pracnější postup vyžadoval spolupráci všech zúčastněných.

Vaření, které je v různém období zaměřeno tematic-

ky, si zpřijemňujeme poslechem hudby či vyprávěním. Jsme rádi, že „Vařeníčko“ se stalo mezi klienty oblíbenou a přínosnou aktivitou, kde přátelskou spoluprací dokáží uvařit jak tradiční pokrmy (puding, topinky..) tak i různé speciality.

Aktivizační pracovníci

SENIO CUP Zúčastnili jsme se fotbalového turnaje

31.května se zúčastnilo družstvo Paprsku fotbalového turnaje SENIO CUP pořádaného tentokrát v Havlíčkově Brodě.

Byla to pro nás premiéra. Přestože jsme začali s tréninkem už na jaře, tak při účasti celkem 16-ti družstev jsme hlavně sbírali zkušenosti a každá vstřelená branka byla pro nás s potleskem velká

odměna. Do užšího finále jsme se sice neprobojovali, ale i tak nás těšila hlavně atmosféra a sportovní zážitky z tohoto turnaje.

Turnaje se zúčastnili:

Michal Konorza, Otakar Svoboda, Jan Konečný, Radim Šebela, Bohumil Janíček, Jan Jedlička, Jan a Zdeněk Kučera.

Patroni turnaje byli známé osobnosti sportu Antonín Panenka, Jan Berger a Ladislav Vízek a hudebníci Heidi Janků a Martin Maxa od kterých jsme získali cenné podpisy a vyfotili se s nimi.

Po obdržení krásných cen jsme odjeli domů s pocitem, že příště se zúčastníme určitě zase.

Pavel Ambroz a Dušan Kozelek
za fotbalový tým

SPORTOVNÍ DEN S NÁVŠTĚVOU hokejisty Tomáše Divíška

Dne 26. 7. jsme pro naše klienty uspořádali sportovní hry. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách: hod do dálky, skok z místa, srážení kuželek, hod na terč. Dne se účastnilo téměř 50 klientů našeho zařízení.

Hry probíhaly celý den a v odpoledních hodinách zpestřil program bývalý hokejový reprezentant Tomáš Divíšek.

Navzdory horkému počasí byli účastníci her plní elánu a všichni se snažili dosáhnout nejlepších výsledků. Vyvrcholením krásného dne pro všechny bylo vyhlášení vítězů. Medaile a diplomy předával všem osobně hokejista Tomáš Divíšek, který naši akci podpořil.

Na závěr rozdál všem fotografie s podpisy, zodpověděl na některé dotazy a společně se vyfotil se všemi účastníky sportovního dne.

Krásný den byl pak zakončen bohatým občerstvením a diskotékou.

Už se všichni těšíme na příští ročník!

Dušan Kozelek
za pořadatele

DOVOLENÁ V UNČÍNĚ Klienti II. oddělení domova

V období od 4. – 8. června 2018 si někteří klienti II. oddělení užívali na dovolené. Chodili na procházky po okolí, zahráli si fotbal, volejbal, pétanque a hlavně hojně odpočívali.

Byli na výletě na hradě Pernštejně, kde si prohlédli místní kapli a hladomornu. Při nákupu v místní soukromé pekárně jim byla nabídnuta prohlídka, kde mohli shlédnout, jak těsto v pekárně kyne, jak se pletou vánočky, jak se plní koláče a jak se vyrábí rohlíky. Na závěr dovolené si společně s majitelem penzionu připravili slavnostní táborák a společně si pochutnali na opečené klobáse. Při zpáteční cestě domů navštívili Vírskou přehradu a v obci Vír se naobědvali. Před příjezdem do domova se ještě stavili v letovické cukrárně, na jejíž zmrzlinový pohár budou ještě dlouho vzpomínat.

Děkujeme za krásnou dovolenou a spokojené klienty.

Mirka, Hanka a Boženka

VELKÉ NĚMČICE

V úterý 11. září 2018 jsme se společně s klienty vydali na plánovaný výlet do Velkých Němčic, kde jsme navštívili rodinu našeho klienta Ladislava, která nás mile přivítala a měli pro nás připravené pohoštění. Poté proběhla návštěva místního hřbitova.

Na oběd jsme se stavili v restauraci ve Velkých Bílovicích, na který se klienti těšili a na jídle si pochutnali. Po obědě jsme pokračovali dále do Nového Poddvorova, odkud pochází bratři Jan a Laďa. Nejdříve jsme se jeli podívat na hřbitov, kde chtěli bratři zapálit svíčku svým rodičům. Poté jsme jeli navštívit opatrovníka klientů, tedy místní obecní úřad. Pro všechny měla nachystané bohaté občerstvení paní místostarostka obce, ze kterého měli všichni klienti velkou radost. Klienti zavzpomínali na staré časy, podívali se po vesnici, co je kde nového a poté jsme jeli zpět domů. Všem klientům se výlet velmi líbil a těší se na další.

Bc. Marcela Davidová, DiS.
vedoucí II. oddělení

VÝLET 20. 6. 2018 Moravský kras – jeskyně Výpustek

Člověk by zasl, jaké krásy máme kolem sebe. Výlet do nedaleké chráněné krajinné oblasti a památkové rezervace Moravský kras se velice vyvedl a dokonce nám i počasí přálo.

chvilka na kafičko

Návštěva jeskyně Výpustek, ve které byl armádní kryt a dokonce i jistého času továrna, byla velice pěkná, stručná a pro mnohé naučná. Dokonce jsme v jeskyni zažili úplnou tmou tzv. „tmu jako v pytli“ a vyzkoušeli jsme si akustiku v jedné části podzemí. I přes chlad to byl neskutečný zážitek, ale na ten se zapomnělo v okamžiku výběru suvenýrů. Nedílnou součástí byl i oběd v příjemném prostředí restaurace Stará škola ve Sloupě. Třešničkou na dortu bylo posezení v Letovické cukrárně na kavičce a poháru. Posádka domů přijela spokojená a zároveň i trochu unavená, ale plná zážitků a dojmů.

Doprovázející personál

VYŠLÁPLI JSME NEJVYŠŠÍ KOPEC VE VELKÝCH OPATOVICÍCH

23.června 2018 bylo velké teplo, teploměr dosahoval 30ti stupňů celsia a schovat se před sluníčkem bylo téměř nemožné.

Ale to neodradilo 11 klientů našeho zařízení za doprovodu personálu, aby se zúčastnili turistického pochodu „ Za šamotovým plátkem“. Osmikilometrový úsek spojený s výstupem na Hradisko, které leží v nadmořské výšce 514 m a je nejvyšším bodem okolí Velkých Opatovic, úspěšně zvládli všichni.

Odměnou jim byl nejen příjemně strávený den v přírodě a velkolepé výhledy na okolí, ale také bohaté občerstvení , příjemná hudba, posezení v cíli a samozřejmě diplom a zasloužená medaile.

Unaveni, ale spokojeni se všichni vrátili domů s předsevzetím:

„ZA ROKJDEME ZNOVU!“

Dušan a Zdena
za doprovázející personál

ZOO JIHLAVA

Naši klienti z prvního oddělení navštívili ZOO v Jihlavě. Zvířata jsou u našich klientů oblíbená a mají návštěvy zoologických zahrad rádi. Při této návštěvě zoo, většinu naši výpravy nejvíce zaujala vodní nádrž s tuleni a jeden zvědavý zvláště, protože se přiblížil právě k naší skupině a všichni jsme je s nadšením sledovali.

Jihlavská zoo je plná dřevěných soch a laviček a je známá i vybudovanou africkou vesnicí s typickými chýšemi, ale letos byla nejzajímavější a nejpozoruhodnější dobová umývárna spojená s prádelnou, kde jsme mohli vidět, jak se dříve lidé umývali a jak se pralo prádlo

Počasí nám přálo. Krásný den byl zakončen již tradičně, návštěvou cukrárny. Účastníci zájezdu přijeli unaveni, ale spokojeni, plní dojmů a zážitků.

Klienti a pracovníci I.oddělení

ZOOKOUTEK V LÉTĚ

Jelikož léto bylo extrémně suché, zvířata vyhledávala místa v polostínu, kde bylo více trávy. To vyhovovalo i našim klientům, rádi poseděli na lavičce, povídali si a v klidu sledovali pasoucí se ovce.

Kdo má hospodářství, ví, že je to zejména práce a starost a ani tomu se naši klienti nevyhýbali. Podíleli se

na sušení a sklizení sena a práce nám šla od ruky. Každodenní poklizení je pro ně již samozřejmostí.

Během celého léta klienti chodili za zvířaty do zookoutku, kde dávali ovčím i morčátkům trávu, tvrdé rohlíky, seno a jablíčka a doplňovali vodu. Morčata se dají vzít do náruče a ovečky okamžitě reagují na příchod klientů a vždy je radostně vítají svými nezbednými kousky. Každé ráno zvířata vypouští do nové velké ohrady, kde se pasou a tráví celé dny. ZOO koutek i nová ohrada se staly místem, které je pravidelně navštěvováno nejen klienty našeho zařízení. Každý, kdo jde kolem, může ovečky nakrmit tvrdým chlebem nebo rohlíky. Na takovou péči si obyvatelé našeho zookoutku rychle zvykli a jsou u plotu rychleji, než návštěvník samotný.

Aktivizační pracovníci

CO JE U NÁS NOVÉHO

SLAVÍME 55. NAROZENINY

Paprsek Velké Opatovice poskytuje svoje služby nepřetržitě již 55.let.

Původně Ústav sociální péče se sídlem v zámku Borotín.

Zámek v Borotíně je historická budova postavená roku 1753. Do roku 1953 sloužila jako panské sídlo svým majitelům. Posledním majitelem před znárodněním byl pan Gustav Riedl, který v zámku společně s manželkou dožil do roku 1958. Po smrti majitele se paní Riedlová odstěhovala k dceři do Prahy. Po znárodnění budova zámku sloužila jako prodejna a sklad textilu a obuvi, v roce 1960 objekt převzal odbor sociálního zabezpečení ONV v Blansku na zřízení ústavu sociální péče.

První klienti nastoupili do zařízení 9.9.1963. Celková kapacita zařízení byla 110 klientů a 33 zaměstnanců. Klienti byli ubytováni ve dvou patrech zámku na 5-ti, 6-ti a 12-ti lůžkových pokojích. Ošetřujícím personálem byly převážně sestry řádu Svatého kříže. Řádové sestry byly postupně nahrazovány civilními zaměstnanci a poslední sestry ukončily činnost v ústavu k 31.10.1991.

Zámek v Borotíně byl v restituci navrácen původním majitelům a v srpnu 2000 bylo zařízení přestěhováno do nového objektu ve Velkých Opatovicích.

Domov pro zdravotně postižené Paprsek je moderní objekt, kde jsou klienti ubytováni v jednolůžkových, dvoulůžkových a třílůžkových pokojích. Zařízení poskytuje komplexní ošetrovatelskou péči dospělým mentálně postiženým ženám a mužům. Od roku 2017 provozuje naše společnost také sociální službu >>

Chráněné bydlení, v současné době s kapacitou 8 klientů.

Úplně první našel v našem zařízení nový domov pan Jaroslav Havelka, který se i dnes těší dobrému zdraví.

Stále usměvavému a spokojenému panu Havelkovi přeji pevné zdraví a ještě spoustu spokojených let v našem domově.

Ráda bych touto cestou popřála i všem ostatním klientům a uživatelům našich služeb, aby byli s našimi službami spokojeni, aby mohli naše zařízení považovat za svůj druhý domov, kde vždy najdou potřebnou pomoc a podporu.

Všem našim zaměstnancům, ať stávajícím, tak bývalým, přeji, aby s láskou a vlídností vzpomínali na všechny své klienty, na kolegy a přátele, které u nás potkali a ještě potkají.

Našemu zařízení přeji dlouhou a stabilní budoucnost, aby ještě dlouho mohla pomáhat těm, kteří pomoc potřebují.

Bc. Marie Wetterová
ředitelka organizace

NAVŠTÍVILI NÁS ŽÁCI ZŠ

JV rámci spolupráce a přiblížení problematiky mentálního postižení směrem k běžné společnosti se podařilo uskutečnit setkání se žáky osmých tříd základní školy v domácím prostředí našeho zařízení.

Návštěva byla zaměřená nejen na seznámení se s ubytovací částí našeho domova, ale i s běžným každodenním životem klientů, historií zařízení či plány do budoucna. Žáci měli možnost projít budovou, nahlédnout do jednotlivých pokojů a všimnout si tak rozmanitosti ve vybavení interiérů. Prohlédli si společné prostory aktivizačních místností, seznámili se s některými pracovními postupy výroby jednotlivých předmětů, které měli možnost v konečné fázi obdivovat.

V průběhu prohlídky se seznamovali s jednotlivými klienty, kteří návštěvu nových tváří velmi vítali, zapojovali se do výkladu a přispívali vlastními zkušenostmi ze života lidí s mentálním postižením.

Napsali o nás: „Navštívili jsme Paprsek, kde bydlí sto klientů. Dozvěděli jsme se, že nejmladší klient má 23let a nejstarší 86let. Zaměstnanci klientům vykají a ptají se, jestli můžou k nim do pokoje. Překvapilo nás, jak je mají hezky vybavené. Zaměstnanci jezdí s klienty na různé výlety a dovolené. Někteří jsou schopni vykonávat veřejně prospěšné práce. Ve volném čase vyrábí různé výrobky ze dřeva, papíru a keramiky. Klienti jsou přátelštější a byli rádi za naši návštěvu. Exkurze v Paprsku se nám moc líbila“.

Tímto bychom chtěli žákům a třídní učitelce poděkovat za zájem a čas, který nám věnovali a především za pozitivní zpětnou vazbu.

Návštěva základní školy byla pro nás oboustranným přínosem a budeme rádi, když toto setkání nebude poslední.

Personál III. oddělení

UČÍME SE VYRÁBĚT SVÍČKY

V našich aktivizačních dílnách pracujeme se dřevem, papírem, textilem a keramickou hlínou. Vyrábíme vařečky, papírové brikety, svícný, adventní věnečky, tkáme koberečky a tvoříme z hlíny, ale protože se stále chceme učit novým věcem, požádali jsme naše kamarády klienty a kolegy ze Svitav, jestli by k nám nepřijeli a nenaučili nás vyrábět svíčky.

V rámci dne otevřených dveří k nám naši přátelé přijeli a my se mohli učit. Příjemně strávené dopoledne zakončené společným posezením v naší kavárně bylo úspěšné a na našem stánku v rámci předvánočních prodejů se již můžeme chlubit i vlastní výrobou voňavých svíček. Děkujeme kolegům a kamarádům ze Svitav a třeba je příště něco nového naučíme my.

Aktivizační pracovníci

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Ježíškova vnučata vznikla na podzim roku 2016. Novinářka Olga Štrejbarová si při jednom svém natáčení uvědomila, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory. Vánoční dárek nedostali mnohdy roky a období svátků pro ně bylo spíše časem prázdnoty než radosti. Rozhodla se to změnit. Nápad byl na světě.

Spolu se svými přáteli a dalšími nadšenci a dobrovolníky, kteří se soustředili kolem facebookové skupiny Ježíškova vnučata dokázali splnit během dvou měsíců 600 vánočních přání babičkám a dědečkům v domovech pro seniory a dalších podobných zařízeních.

V roce 2017 se do organizace Ježíškových vnučat pustil Český rozhlas. Oslovil stovky domovů pro seniory, zdravotnických zařízení a pečovatelských služeb. O projektu odvysílal velkou informační kampaň a řadu reportáží. Zdroj:

<https://www.jeziskovavnoucata.cz/p/o-projektu>

V letošním roce se do projektu zapojilo i naše zařízení. Po první registraci do projektu jsme nesměle do systému vložili několik přání, jako byla zdravotní obuv, vánoční stromeček apod. K velkému překvapení všech přání doslova mizela před očima. Téměř všechna vyslovená přání jsou zarezervována a postupně se plní. Do Paprsku přichází balíčky, které dělají velkou radost jak obdarovaným, tak i dárcům. I přes velké vzdálenosti dárci přijíždějí i osobně. Zdravotní obuv pro p.Romana dovezla slečna až z Hradce Králové, tříkolku s cyklistickou helmou doputovala z Frýdku-Místku. Setkání s dárci jsou velice milá a nepřestává nás překvapovat, kolik času, energie a také peněz musí vynaložit k tomu, aby zcela cizím lidem udělali radost.

Věřím, že stále existují dobří a bezelstní lidé, kteří chtějí pomáhat. Děkuji všem dárcům, kteří jakkoliv přispěli k radosti našich klientů. A nejen jim přeji Krásné a pohodové vánoce a mnoho dalších roků s Ježíškovými vnučaty.

Šárka Zemánková

PLÁNUJEME

ZAHRADA SMYSLŮ

Zahrada v našem zařízení je krásná, tichá a u našich uživatelů oblíbená. Ale jako každá jiná potřebuje pravidelnou údržbu. V letošním roce jsme zahájili částečné omlazení přerostlých rostlin zejména v horní části zahrady. V dalším období budeme v omlazování stávající flóry pokračovat.

Zároveň bychom do zahrady rádi dostali více barev, vytvořili příjemná zákoutí k individuální relaxaci, doplnili více herních prvků a zahradu přizpůsobili pro zahradní terapii. Pro inspiraci jsme vyrazili ke zkušenějším kolegům do společnosti Lipka – školské zařízení pro environmentální vzdělávání Brno, kde jsme se účastnili jejich vzdělávací aktivity „Putování za zahradní terapii“. Podívali jsme se do zahrad a arboret v Žampachu, Doudlebech a Košumberku ve východních Čechách.

Naše nápady, společně s nápady získanými prohlídkou skutečně inspirujících zahrad chceme uplatnit i v našem zařízení. Našimi prvními krůčky v rámci zahradní terapie byl zookoutek, vyvýšené záhony a zvonkohry, ale u prvních krůček určitě nezůstaneme. Chceme, aby naše zahrada byla pro uživatele atraktivním prostředím a dávala jim možnosti různorodých aktivit a trávení času.

Aktivizace

PAPRSEK
příspěvková organizace

K ČIHADLU 679
679 63 Velké Opatovice

tel: +420 516 478 444
paprsek.eu